

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2562/2019
30.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца „Mircom“ из Новог Београда, чији је пуномоћник Душан Обренчевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Ђукановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2374/19 од 21.03.2019. године, у седници одржаној 30.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2374/19 од 21.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1391/18 од 26.12.2018. године, у првом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу, на име дуга, исплати износ од 46.643 евра, са каматом по стопи коју прописује Европска централна банка обрачунатом од 08.10.2003. године до 24.12.2012. године и законском затезном каматом од 25.12.2012. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужиочев предлог за прекид поступка. У трећем ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 830.859,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2374/19 од 21.03.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац као извођач радова и тужени као наручилац радова закључили су уговор о извођењу грађевинских, грађевинско занатских и инсталатерских радова којим су уговорили изградњу стамбеног објекта у ..., у улици ... број Овим уговором, а према усаглашеној понуди и записнику о финансирању радова од 05.02.2003. године, странке, односно уговарачи, утврдили су вредност прве фазе радова на износ од 169.450 евра и та фаза радова је обухватала извођење грубих грађевинских радова са покривањем. Послови грађевинског надзора су поверени ББ ангажованим од стране тужениковог оца и суинвеститора и са њим је закључен уговор по коме је плаћање извршеног надзора вршио тужени. Цена извођења радова на првој фази изградње тужиоцу је у потпуности исплаћена.

Друга фаза радова је обухватала завршне занатске радове који су накнадно уговорени између странака. Међутим, тужени није у целости измирио цену извођења друге фазе радова са образложењем да је одступљено од пројекта и да су радови изведени неквалитетно. Тужилац је тврдио да је уговорене радове извео у целости и у складу са правилима струке.

Вештачењем од стране вештака грађевинске струке је утврђено да је вредност изведених радова по свим привременим и коначним ситуацијама и према постојећој грађевинској документацији износила 345.498 евра. Пошто је тужени исплатио тужиоцу 298.855 евра, његов дуг према тужиоцу износи 46.643 евра. Налаз вештака је заснован на писаним исправама које су доставили тужилац и тужени и писаним исправама које је суд, по предлозима странака, прибавио од надлежних управних органа. У налазу је вештак оценио да су, имајући у виду правила грађевинске струке, неприхватљиве примедбе туженог на квалитет изведених радова, пошто нису уписане у грађевински дневник који је водио ББ као надзорни орган, нити их је исти образложио у обрачуну сведеног стања од 16.08.2004. године.

Вештак је налаз засновао на пројектно-техничкој документацији, правноснажном решењу о одобрењу за изградњу (грађевинска дозвола) од 07.04.2003. године, грађевинском дневнику вођеном од стране надзорног органа ББ, решењу о дозволи за употребу грађевинског објекта (употребној дозволи) од 29.09.2003.године као и на другим исправама издатим од стране надлежних органа у границама њихових овлашћења. Фиксна цена прве фазе градње у форми грубих грађевинских радова са покривањем износила је 169.450 евра и била је предвиђена уговором број .../... од 05.02.2003.године. Након тога су уследиле три допуне понуде. Рекапитулација изведених радова према постојећој документацији – потраживању износа од стране тужиоца, одобрених од стране надзорног органа и коригованих од стране тужиоца даје дефинитивну суму градње. Примедбе на квалитет изведених радова које нису благовремено дате, односно које у грађевински дневник нису уписане према правилима о вођењу истог и на крају радног дана нису оверене, као и примедбе надзорног органа које у погледу признатих ситуација у грађевинском дневнику нису образложене, вештак није прихватио. Грађевински вештак се такође изјаснио да је надзорни орган дужан да на крају дана упише и овери све изведене радове, евентуално одступање од

пројекта одобреног грађевинском дозволом и сопствене и примедбе инвеститора. Такође је вештак истакао да подаци на којима се базира налаз могу бити само постојећа документација и садржина грађевинског дневника, док усмени договори, преговори и примедбе које нису евидентирани у писаној форми и оверене од стране надзорног органа, нису докази који се сматрају релевантним за потребе вештачења. Тужилац је туженог позвао да измири преостали дуг дана 08.10.2003. године, према рекапитулацији трошкова градње.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужбени захтев основан.

Одредбом члана 17. Закона о облигационим односима, прописано је да су стране у облигационом односу дужне да изврше своју обавезу и да су одговорне за њено испуњење.

Одредбом члана 630. став 1. Закона о облигационом односима, прописано је да уговор о грађењу уговор о делу којим се извођач обавезује да према одређеном пројекту сагради у уговореном року одређену грађевину на одређеном земљишту или да на таквом земљишту, односно на већ постојећем објекту изврши какве друге грађевинске радове, а наручилац се обавезује да му за то исплати одређену цену. Одредбом члана 2. истог члана, прописано је да уговор о грађењу мора бити закључен у писменој форми.

Одредбом члана 633. Закона о облигационим односима, прописано је да је за свако одступање од пројекта грађења, односно уговорених радова, извођач мора имати писмену сагласност наручиоца. Он не може захтевати повећање уговорене цене за радове које је извршио без такве сагласности.

Одредбом члана 635. Закона о облигационим односима, прописано је да се цена радова може одредити по јединици мере уговорених радова (јединична цена) или у укупном износу за цео објекат (укупно уговорена цена).

Правилно су закључили нижестепени судови да је тужилац испунио своју уговорну обавезу и извео све уговорене грађевинске радове на објекту туженог, с тим да примедбе надзорног органа на квалитет изведених радова нису благовремене, односно нису уписане у грађевински дневник и нису образложене. Пошто је вештачењем утврђена укупна вредност објекта, те да туженом није исплаћена разлика у износу од 46.633 евра, а тужилац је испунио своју уговорну обавезу и извео све уговорене грађевинске радове на објекту туженог, док је тужени само делимично испунио своју уговорну обавезу према тужиоцу као извођачу радова, то је преостала разлика у износу од 46.643 евра на име дуга по основу неплаћених радова на предметном објекту. Такође је правилна одлука о камати о чему су нижестепени судови дали јасне и потпуне разлоге.

Како је другостепени суд за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, супротни наводи ревизије који представљају понављање навода истицаних у жалби на првостепену одлуку нису основани. При том се наводи којима се указује на неправилност одлуке о прекиду поступка не могу ни истицати у ревизијском поступку.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић